Inskriften är följande:

Huvudslingan: : **rulifʀ** : **raisti** : **stein** : **þnsi** : **at** : **faþur** : **sin** : **skarf** : **ha[n]** **uaʀ** : **fari** På en del av stjärten: **n** På en annan del : **miþ** : På mittytan ovan ormens huvud: **ikuari** :

Namnet **rulifʀ** fsv. *Rōdhlēf* förekommer 7 ggr i runinskrifter men alltid utan *dh*, alltså med assimilation till *Rollēf*. Namnet ack. **skarf** förekommer i runinskrifter blott här och torde vara ett ursprungligt öknamn, förmodligen fågelnamnet *skarv*, phalacrocorax carbo, fsv. *skarfr*, som ock är uppvisat som öknamn.

Översättning: Rollev reste denna sten efter sin fader Skarv. Han var faren med Ingvar.

---

108. Gredby, Klosters sn, Öster Rekarne hd, nu i Äskilstuna.

Pl. 51. Pl. 8: B. 751.

Litteratur: B. 751; L. 969; J. Peringschiöld, Runstenar i Södermanland, ms. år 1686, i kungl. bibl. i Stockholm.

J. Peringschiöld meddelar om stenens historia följande: »Den hehla Runestenen är här (i Äskilstuna) i norra kyrkedören för några åhr sedan löst inlagder på gålfwet, tagen ifrån de andra historiska monumenterne i Gredeby gata, där han då legat på landzvägen kullfallen.» Runstenen har alltså ursprungligen stått i grannskapet av Sö. 107, vars inskrift är likartad. Sedan stenen uttagits från kyrkoporten, restes den på »Äskils backe», men när Norra Södermanlands järnväg anlades, måste stenen flyttas och restes 1896 på kyrkogården nordväst om kyrkan.

Ämnet är granit med något rödaktig fältspat. Höjden är 1,39 m, bredden vid foten 90 cm, vid toppens nedre slinga 94 cm, slingans bredd 10 cm.

Inskriften börjar på den gren av huvudslingan, som från fotens mitt går åt vänster, med **kunulfʀ**, vari **k** är matt, **n** har förlorat h. bistaven och **ʀ** är mycket skadat men säkert. I **raisti** förefaller 10 **i** att hava prick och i 12 **t** är vänstra bistavens övre del utplånad. I **stein** synes **e** finnas och icke vara **ᛚ a**, vars bistav skulle vara ytterst matt, om det antoges; en prick till **e** kan däremot väl antagas. I **þansi** saknas stavens topp i **þ** och **i** har något nedom mitten en djup och stor grop, som skulle kunna vara huggen. På **s** i **sin** är större delen av övre staven bortslagen. I **uaʀ** är nedre staven på **ʀ** utplånad. 42 **i** ser ut som ett streckformigt skiljetecken 5 cm, men nedre punkten i det följande kolon tyckes finnas. Den läsning **uaʀ** : **farin**, som S. Lindqvist, *ATS* 22: 1 s. 133 not 1 föreslagit, måste avvisas, då staven till **n** icke finnes. I **faru** är **f** matt, **a** ser ut som ett kors, i det av staven blott korta stycken finnas ovan och nedan bistaven; i **u** i **ru** utgår bistaven nära stavens mitt och runan torde vara **u** som i B. 751, ehuru dess bistav har en mycket oregelbunden form. Kolon därefter finnes och även F. Braun anser sig hava iakttagit ett sådant. På en särskild slinga tvärs över stenen, vars övre ändar äro snodda om huvudslingan och utgöra en orms huvud och stjärt, står slutet: **miþ** : **ikuari** :; **m** är nästan blott en grop, som det inre av **þ** ock är, staven i **u** är något matt.

Inskriften är följande:

kunulfʀ : **raisti** : **stein** : **þansi** : **at** : **ulf** : **faþur** : **sin** : **han** : **uaʀi** : **faru** : **miþ** : **ikuari** :

Översättning: Gunnulv reste denna sten efter Ulv, sin fader. Han var på färd med Ingvar.